

17.VI. 2019.	PONEDJELJAK <i>Nevinko</i>	za žive članove ob. Prka + Josip, Marija i roditelji Široki	7 18:30
18.VI. 2019.	UTORAK <i>Marko i Marcelijan</i>	+ ob. Prka i Babić u zahvalu	7 18:30
19.VI. 2019.	SRJEDA <i>Romuald</i>	na nakanu + Franjo Vedriš i Mara Peroš	7 18:30
20.VI. 2019.	ČETVRTAK <i>TIJELOVO</i>	+ Ivo Večenaj i Ruža Leple + Ivan Todorčić	7 18:30
21.VI. 2019.	PETAK <i>Alojzije</i>	+ Marija Marković - Vukić + Nevenka, Josip, Bogomir i Nevenka Kuzmić	7 18:30
22.VI. 2019.	SUBOTA <i>Paulin</i>	+ ob. Laštro, Josipović, Majdanić i Vugrin + Marija, Mara i Antun Ivančan	7 18:30
23.VI. 2019.	12. nedjelja kroz godinu	+ Nada, Miroslav, Marijan i Slavko Mežnarić ŽUPNA + Ivan, Franjo i Tihomir Trubela i Damir Belošević + Branka Jurica	7 9:30 11:30 18:30

Alojzije se uistinu odlikovao nadasve lijepom dušom, te je s lakoćom svladavao tegobne putove posvećenja. Jednom ga prilikom neki subrat, za vrijeme sata rekreacije upitao, što bi učinio kada bi znao da će već sljedećega trenutka umrijeti. Alojzije je na to odgovorio kako bi se nastavio igrati. Kada je god. 1590. izbila epidemija kuge, Alojzije je među prvima pošao u pomoć oboljelim. Skrbio se o njima s nevjerovatnom ljubavlju i predanošću. No, sve je to kratko trajalo, jer se i sam bio zarazio. Na ulici je bio susreo umirućega bolesnika od kuge, pa ga je na ramenima odnio u bolnicu, ne osvrćući se nimalo na pogibao, već naprotiv, sretan kako je u njemu susreo Gospodina. Taj ga je čin milosrđa stajao života pa je preminuo 21. lipnja 1591. u 23. godini života, na dan koji je prethodno sam bio prorekao. Alojzije je proglašen svetim 1726. g., od pape Benedikta XIII., te postavljen mladima kao uzor čestita života, proživljena u čistoći i posve beskompromisno. Zaštitnik je: mladih, učenika i studenata.

Josip Antolović DI

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
spirovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 23 — Godina XII — 16. lipnja 2019. godine

PRESVETO TROJSTVO- godina C

TROJEDINI BOG KOJI SE ZA NAS UVIJEK BRINE

Evangelje: Iv 16,12-15

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh istine – upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama. Sve što ima Otac moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i – navješćivat će vama.«

Ostala čitanja: Izr 8,22-31; Rim 5,1-5

Prvo čitanje na blagdan Presvetog Trojstva je odlomak iz Knjige Izreka u kojemu sveti autor s divljenjem stoji pred Bogom Stvoriteljem. I mi postojimo zahvaljujući Božjoj dobroti i sve što nas okružuje, njegovo je djelo. Sa zahvalnošću trebamo misliti da postojimo zahvaljujući Božjoj volji i ljubavi.

U drugom čitanju sveti Pavao u Poslanici Rimljanima otkriva da je naše otkupljenje djelo Presvetog Trojstva po našem Gospodinu Isusu Kristu... »a nada ne razočarava, jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetom koji nam je dan.«

U evanđelju po svetom Ivanu čitamo kako Isus svojim učenicima otkriva tajnu Presvetog Trojstva. Kako Isus naziva Božanske Osobe?

Isus prikazuje Boga kao Oca koji ljubi, koji je za nas i s nama. Isus svojim učenicima nije govorio o Bogu, već im je govorio o tome što Otac čini za njih. Mi o Bogu teško možemo govoriti. O Bogu se vjerodostojno može govoriti samo ako govorimo s njime. Bog je uvijek »naš Bog«, kojemu dugujemo zahvalnost za sve.

Kada je govorio o Duhu Svetom, tada je Isus ponovno naglasio što za nas čini treća božanska osoba. Isus je Duhu Svetom povjerio tri stvari. Najprije to da nas uvede u potpunu istinu; drugo, da nam objavi budućnost; treće, da proslavi Isusa.

Prvo djelo Duha Svetoga je da nas uvede u potpunu istinu. Svaki čovjek žudi za tim da upozna samog sebe, da upozna druge i da poznaje istinu. Na sudu upozoravaju svjedoka da govori istinu i to potpunu istinu. Poluistina zavede. Kada je riječ o našoj vjeri, onda potpunu istinu sažima Vjerovanje. Tri velike istine sačinjavaju ovu potpunu istinu: Bog je dobar, Bog nas voli i Bog nas očekuje u nebu.

Duh Sveti nam objavljuje budućnost. Danas je svijet pun vidovnjaka. Pod ovom riječi ne podrazumijevamo samo šarlatane, već i takozvana znanstvena predviđanja putem statističkih obrada i drugih metoda. Ljudi su lakovjerni, često svoj život upravljaju prema

ovim predviđanjima. Ali budućnost se nikada ne može bez ostatka predvidjeti, jer život nije rezultat slučajnosti, već je to međudjelovanje Božje providnosti i ljudske slobode. U Bibliji proroci su bili »prognozeri budućnosti«, ali ne u smislu predviđanja budućih događaja, već su upozoravali narod na posljedice njihovog ponašanja. Ako napuste Božje zakone i slijede idole, tada će ih stići kazna, izgnanstvo i gladovanje. I danas mnogi žive tako kao da njihovo ponašanje neće imati posljedica. Mudar je onaj čovjek, koji se na poticaj Duha Svetog ponaša i djeluje tako da istovremeno vodi računa o kratkoročnim i dugoročnim posljedicama svojeg ponašanja i odluka.

Duh Sveti proslavlja Isusa. Proslaviti ovdje znači učiniti ga poznatim. Učenici su dobili poslanje po cijelom svijetu pronositi ime Isusovo, da svakog čovjeka krste u ime Isusovo, da u ime Isusovo opraštaju grijeha. Slava Isusovog imena i danas se nastavlja. Istina, mnogi kaljaju ime Isusovo kada se rugaju u filmovima i karikaturama, ali to su činili njegovi neprijatelji još za vrijeme njegovog zemaljskog života. Sve to ništa ne umanjuje slavu imena Isusova. Naš je zadatak i poslanje živjeti kao dobri kršćani da se ne kalja sveto ime Isusovo.

Na prvi pogled može se činiti da smo govorili uglavnom o Duhu Svetom i Isusu, a jedva smo spomenuli Oca. I Isus je tako postupio, kako to u nedjeljnom evanđelju čitamo. Ali na kraju, jednom jedinom rečenicom je dopunio svoj oprostajni govor, kada je odlučno izjavio da su Otac i on jedno.

Na nedjelju Presvetog Trojstva i mi se sjećamo što je sve za nas učinio naš Bog. Otac, koji nas uvijek nježno ljubi, koji nas je pozvao u život, poslao svog jedinog Sina, da se nitko ne izgubi od onih koji vjeruju u njega; Isus je pak poslao Duha Svetoga da nas sretno dovede kući do Oca. To je naš Bog: blagoslovljeni, trojedini Bog koji se uvijek brine za nas: Otac, Sin i Duh Sveti!

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

TIJELOVO

U četvrtak, 20. lipnja je TIJELOVO. Ovdje su mise u 7 i 18,30. Svečana misa je u župi sv. Nikole biskupa u 9 sati odakle kreće tijelovska procesija do pastoralnog centra Bl. Alojzija Stepinca.

PRVOPRIČESNICI

Neki još nisu vratili prvopričesničku haljinu, a neki nisu podigli svoju snimku prve pričesti pa ih pozivamo da to učine što prije.

LJETNI RASPORED NEDJELJNIH MISA

U mjesecu srpnju i kolovozu nedjeljom neće biti mise u 11,30. Ostale mise su u redovito vrijeme: u 7 - 9,30 - 18,30. Radnim danom mise su kao i inače u 7 i 18,30.

GODIŠNJI ODMORI

Ljetno vrijeme iskoristite za odmor duha i tijela. Ako ste na odmoru izvan naše župe potražite u tom mjestu crkvu i pohodite je. Neka vam nedjelja ne prođe bez svete mise ma gdje bili. Jedino tako možemo napredovati u duhovnim krepostima i spoznanju ljubavi Božje prema nama.

TOPLIJI SU DANI - ODJENIMO SE PRIKLADNO U CRKVI

Iako su topliji dani, ne smijemo biti polugoli u svetom prostoru. Crkva nije ni kupalište, ni tržnica, ni kafić, ni ulica... Naša odjeća je izraz poštovanja i poniznosti pred Bogom

Sveti Alojzije Gonzaga – bogata imanja zamijenio onima koji su oboljeli od kuge

Sveti Alojzije Gonzaga pokazuje da kršćanstvo nije nikakav udoban naslonjač za počivanje, već nešto što valja s mnogo hrabrosti osvajati i za što se treba neprestano boriti. U dobi od 17 godina, odrekavši se prije imanja u korist mlađega brata Rudolfa, stupio je u novicijat Družbe Isusove godine 1585. mladi plemić Alojzije Gonzaga, o kome je njegov otac sanjao kao o svojem nasljedniku na kneževskom prijestolju. Alojzije je napustio sjaj kneževskih i kraljevskih dvorova i zamijenio ga poniznim i strogim redovničkim životom. Alojzije se rodio 9. ožujka 1568. g. u Italiji. Na kućnome ognjištu duša pravog kršćanskog odgoja bila je Alojzijeva majka. Ona nije bila duboka kršćanka. Malome Alojziju usađivala je od malena ljubav prema molitvi, obraćanju i razgovoru s Bogom.

Alojzije je veoma mnogo molio, a to znači da je imao veoma proživljenu vjeru, koja mu je preko molitve Božju stvarnost približavala i s kojom je nastojao biti u trajnome dodiru. Druga vrlina, koju je Alojziju majka u srce usađivala, možda je našem vremenu i shvaćanju bliža. To je ljubav prema siromasima.

Bio je živ dječak, a više će se uozbiljiti u 10. godini. Bilo je to 25. ožujka 1578., na blagdan Blagovijesti. Nalazio se tada u gradu Firenzi. U crkvi Presvete Bogorodice obećao je da će čitav život živjeti čisto. Da li je u tome času razumio dalekosežnost svoje odluke? Ne znamo! Znamo samo to, da joj je do groba ostao vjeran. I to je treća vrlina koja je resila Alojzijev lik i zbog toga je stoljećima bio uzor onima koji su htjeli u idealnoj čistoći provesti mladenačko doba.

Nalazeći se u Firenzi učio je latinski, talijanski i francuski. Igrao se, učio plesati i sudjelovao u lovu na ptice. Nije se odmah zatvorio svijetu. Iako njegova dob još nije bila sposobna potpunoma upoznati svijet, ipak ga je barem nešto upoznao. Njegov plemićki položaj odvest će ga i na kraljevski dvor u Madrid, na dvor Filipa II. (1556.-1598.). Vidio je i doživio sav tadašnji sjaj i raskoš. I nije ga zatrovao ni zarobio. Ostao je slobodan prema njemu i u tome je Alojzijeva veličina. Ona je to veća što nije bio u dobi zrela čovjeka.

U studenome god. 1585., Alojzije se odrekao imanja u korist mlađega brata, da bi potom stupio u isusovački novicijat u Rimu. Svršivši novicijat, započeo je više nauke. Tu se povjerio duhovnom vodstvu jednom od najučenijih ljudi svog vremena, a bio je to Robert Bellarmino, kasniji kardinal i svetac.